

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 9 Օգոստոս, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՐՄՈՍ 34

ԳՈՂՈՒԹԻԻՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Անդադար Տէրը պիտի օրհնաբաննմ.
անոր օրհներգութիւնը շրթներուս վրայ պիտի ըլլայ շարունակ:
Տէրն է միակ պարծանքս.
Ես Տիրոջ դիմեցի, եւ աղօթքիս պատասխանեց,
վիս ապարեց բոլոր վախերէս:
Տիրոջ մօտեցեք, որպէսվի ուրախութեամբ ճառագայթեք,
եւ յուսախաբ չէք ըլլար բնաւ:
Ճաշակեցեք, եւ տեսեք՝ թէ ինչքան քաղցր է Տէրը.
Երանի անոր՝ որ Տիրոջ կ'ապաւինի:
Հօրագոյն մարդիկն իսկ կարօտութեան
եւ անօթութեան կրնան մատնուիլ,
սակայն Տիրոջ դիմողները բանի մը կարօտ պիտի չմնան:
Եկեք, որդեակներ, մտիկ ըրէք ինձի,
եւ ես ձեզի սորվեցնեմ՝ թէ ինչ է Տիրոջ վախը:
Կ'ուզե՞ս երկար կեանք ունենալ,
կ'ուզես բարօր օրեր տեսնել.
Լեզուդ չարախօսութեան մի ծառայեցներ,
շրթներդ բնաւ թող նենգութիւն չխօսին:
Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ,
խաղաղութիւն կամեցիր եւ վայն հետապնդէ:
Տիրոջ աչքերը արդարներուն վրայ կը հսկեն,
ականջները միշտ պատրաստ են անոնց աղաչանքը լսելու:

ՇԱՐՄԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէլոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի Կուր եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ 14 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՍՏՈՒԹԻՒՆ 14:13-22

Շարունակելով Առակաց 14.13 համարին սկսեալ, հեքաբարբախան արքայայարութիւն մըն է որ կը փոխանցէ, եւ պահ մը մտածել կու տայ մեզի, թէ արդեօք ի՞նչ ըսել կ'ուզէ. «Ծիծաղելու արեւն մարդու սիրտը փրփմութիւն կը զգայ, եւ ուրախութեան վախճանը սուգ կ'ըլլայ»: Ուրեմն, երբեք պէտք չէ ծիծաղիլ, երբեք պէտք չէ ուրախանալ: Ընդհակառակը, Պօղոս Առաքեալ առիթով մը պիտի ըսէ. «Ուրախացողներուն հետ ուրախացէք, լացողներուն հետ լացէք»: Ուրեմն, խօսքը իր ճիշդ ձեւով հասկնալու համար պէտք է ի մտի ունենանք որ ան կը վերաբերի այն ուրախութեան որ ժամանակաւորն է, գնայունն է, այսինքն՝ եթէ նոյնիսկ ունինք պահ մը այդ ուրախութիւնը, այդ ուրախութիւնը վերջնականն ու նպատակը չըլլայ: Ունենանք այնպիսի ուրախութիւն մը, որ ոչ ոք կրնայ մեզմէ խլել: Օրինակ, երբ ուրախ մթնոլորտի մէջ ենք, յանկարծ դէպք որ պատահի եւ այդ դէպքի պատճառով մեզմէ խլուի այդ ուրախութիւնը, կը նշանակէ խափուսիկ ուրախութիւն էր: Ընդհակառակը ունենանք այնպիսի ուրախութիւն մը, որ ոչ ոք կրնայ մեզմէ խլել: Երկրորդ, այսպէտ նաեւ ակնարկութիւնը մեղքի հետ կապելով, կը նշանակէ, եթէ երբեք երեւոյթներ որոնք մեզ կ'ուրախացնեն, սակայն դէպի մեղք կ'առաջնորդեն, ահա այն արեւն մեր սրիտ այդ փրփմութիւնը կը զգայ: Այո, կրնայ նոյն պահուն չզգալ, բայց մարդս իր առանձնութեանը մէջ կ'ունենայ այդ վիճակը, որովհետեւ այդ փրփմութիւնը մեղքի գիտակցութեան ու անոր հաշիւը փալու մասին է խօսքը: Ահա թէ ինչու Պօղոս Առաքեալ կ'ըսէ. «Մարդիկ մեզ փխուր կը կարծեն, բայց մենք շարերուն սիրտերը կ'ուրախացնենք», եւ կամ այն խօսքը որ կ'ըսէ. «Եթէ միայն այս կեանքին համար յոյս դրած ենք՝ մարդոց մէջ ամենէն խղճալիներն ենք» Ա Կորնթ 15.19:

Իսկ 14րդ համարը յստակ ու պարզ իր բացատրութեամբ յիշեցումն է խորքին մէջ, որ իւրաքանչիւր անձ իր ցանածն է որ պիտի հնձէ, եւ կամ իր ծառի պտուղի արդիւնքն է որ պիտի ունենայ:

15-րդ համարը կը յիշեցնէ Յովհաննէս Առաքեալին խօսք, երբ կ'ըսէ. «ամէն ինչ փորձեցէք, քննեցէք»: Այսպէտ էս կ'ըսէ. «Միամիտ մարդը ամէն խօսքի կը հաւատայ, բայց իմաստունը իր քայլերը կը քննէ»: Առիթով մը Քրիստոս իր աշակերտներուն պիտի ըսէր. «Աղանիներու պէս միամիտ եղէք»: Այս պարագային միամտութիւնը մէկ միտք հասկացողութիւնն է, որ կը նշանակէ հաւաքքի վրայ հաստատուն եղիւր մի փարութեան, իսկ Առակաց գիրքի պարագային միամտութիւնը կը նշանակէ ամէն խօսքի հաւաքացողը, առանց այդ խօսքին քննութիւնը ընելու: Առիթով մը Եփեսոսի երեցները Պօղոս Առաքեալի քարոզութենէն յետոյ, Գործք Առաքելոց գիրքը կ'ըսէ. «Գիրքերը բացին ու քննեցին»: Այսօր ալ որքան կարքիւր կը այս խօսքին, երբ, ժողովրդային բացատրութեամբ, ամէն մէկ գլուխէ մէկ ձայն, շփոթեցնելու, միտքեր պղտորելու, մոլորեցնելու ճշմարիտ հաւաքքէն: Անոր համար ալ Քրիստոս զգուշացուց իր աշակերտներուն ըսելու զգուշ եղէք:

Յիշեցման գնով, 16րդ համարը. «Իմաստունը կը վախճայ ու չարութենէ կը փախչի»: Այսպէտ յստակօրէն ցոյց կը տրուի որ իմաստուն մարդը Աստուծով առաջնորդուած կը փախչի չարէն ու չարիքէն, ի մտի ունենալով անոր արդիւնքը, որմէ է որ կը վախճայ: Դաւիթ մարգարէն այսպէս կ'արքայայարուէր ըսելով. «Ես ձեզի սորվեցնեմ՝ թէ ինչ է Տիրոջ վախը: Կ'ուզե՛ս երկար կեանք ունենալ, կ'ուզես բարօր օրեր տեսնել. լեզուդ չարախօսութեան մի ծառայեցներ, շրթներդ բնաւ թող նենգութիւն չխօսին: Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ, խաղաղութիւն կամեցիր եւ զայն հետապնդէ»:

17-րդ համարը համբերութեան մասին է, եւ կարծէք այդ մէկը այսօր մեզմէ իւրաքանչիւրին համար այնքան պէտք է, որովհետեւ դարձած ենք դիւրաքրքիր, շուր քորքորող, անհանդուրժող: Ահա Առակաց գիրքը կը յիշեցնէ, թէ որքան անհրաժեշտ ու կարեւոր է համբերութեամբ փանիլ: Որովհետեւ նոյն այդ համբերութեան մասին, Քրիստոս կ'ըսէ. «Որ համբերեցէ, իսպար նա կեցցէ», ով որ մինչեւ վերջ համբերէ անկեա պիտի ապրի: Չունինք, նուազ է, սկսած է նուազիլ, խնդրենք Տիրոջմէն որպէսզի փայ մեզի այդ համբերութիւնը:

19-րդ համարը մեզի կը յիշեցնէ 10 կոյտերուն առակը, երբ յիմար կոյտերը, զալով իմաստուններուն ձեթ պիտի խնդրէին: Այսպէտ էս կ'ըսէ. «Ամբարիշտները արդարներուն դրան քով»:

Յստակ ու մեկին արքայայարութիւն է 20-րդ համարը, երբ «աղքատը մինչեւ իսկ իր ընկերոջը արելի է, մինչ հարուստին բարեկամները շար են»: Այո հարուստին բարեկամները կրնան շար ըլլալ, իր իսկ ունեցած հարստութեան պատճառով, որպէսզի մի գուցէ այդ հարստութենէն կրնան բան մը օգտուիլ: Անոր համար ալ որքան զգուշ ըլլալու ենք, թէ ովքեր են մեր բարեկամները, ինչու համար են այդ բարեկամները: Լաւ բան է բարեկամ ունենալը, բայց աւելի ու շար աւելի լաւ է Աստուած իբրեւ բարեկամ ունենալը: Իսկ այս երեւոյթին հետեւանքը, երբ աղքատը կ'անարգենք, մեղք գործած կ'ըլլանք: Բայց երբ ողորմութիւն ցոյց կու տանք, այն ողորմութենէն բաժին մը, որ Աստուած փութ է, երանելի ենք: